

התלויות בתוך האויר, והפנ
באותן אחרות והוציאו את ציור
המשפן ז' ע'. עד כאן עומד וחשף
על פני תהום, כלם בצדו, ח' באה
ס' והתחברה עמו, אז יהי אור
ויהי אור.

התנגלו האותיות כמקדם אב"ג
ית"ן, התעברו והולידו והוציאו
ציור תוך סודות המשפן (בכללות)
התנגלו אחד בסוד א' ל' ב' ס',
שהרי האות א' התעברה והולידה
בסוד של פח ותקף את האות ל'.
התגבר בתקפו והתעלה בכבודו,
והוליד את האות ב'. אז התעברו
והולידו האותיות והתחברו
אחרות אלו, א' התחברה
בחקיקתה באות ב'. אז ט"ר
בחבור ט"ת, להיות האותיות
עולות למקומן, תוך צרוף של
סוד המשפן. את הפיור ואת פנו.

יהי רקיע בתוך המים, שהרי
המים עלו ונרדו בסוד של
האותיות א"ל. א' הוציאה ו'. ו'
הוציאה ק'. האות ל' עולה,
ונחקקו האותיות בחקיקותיהן
בחבור אחד. קול ה' על המים
א"ל וכו'. אלו אותיות א"ל, שהרי
אלה התעברו והולידו והוציאו
אותיות תוך ציורי המשפן. אמ"ש
התעברו והולידו ונחקקו
בחקיקות של סודות האותיות
להוציא את ציורי המשפן. א'
הוציאה ג', ש' הוציאה ו', לחבר
תוך האות ג' בסוד גן. תדשא
הארץ דשא עשב וגו'. התנגלו
האותיות כמקדם אמ"ש, בסוד
ב"ם באלה נכנסו המים למקום
אחד, שכתוב יקוו המים מתחת
השמים אל מקום אחד.

רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים
בדרך. עד שהיו הולכים, אמר רבי
יוסי, נפתח בעדוניהם (במלאכים
ובמנים) ונאמר דברי תורה. פתח
רבי יוסי בדברי קריאת שמע

ואירא, ובטישו באינון אתרנין ואפיקו ציורא
דמשפנא ז' ע'. עד הכא קיימא וחשף על פני
תהום ח' פלהו בסטרוי אתא ס' ואתחבר
בהדיה, כדין יהי אור ויהי אור.

אתנגלו אתון כמלקדמין, אב"ג ית"ן,
אעדו ואולידו ואפיקו ציורא גו
רזין דמשפנא, (ס"א בכללא) אתנגלו חדא ברזא
א' ל' ב' ס', דהא את א' אעדי, ואוליד ברזא
דחילא ותוקפא, את ל'. אתגבר בתוקפיה,
ואסתלק ביקריה, ואוליד את ב', כדין אעדיאו
ואולידו אתון ואתחברו אתרנין אלין א'
אתחבר בגלופיה באת ב', כדין ט"ר בחבורא
ט"ת למהוי אתון סלקין באתריהו, גו
צרופא דרזא דמשפנא. (שמות לה) את הפיור ואת
פנו.

יהי רקיע בתוך המים, דהא מיין סליקו ונחתו
ברזא דאתון א"ל. א' אפיק ו'. ו' אפיק
ק'. את ל' סליק אתגליפו אתון בגלופיהו,
בחבורא חדא, (תהלים כט) קול יי' על המים א"ל
וכו', אלין אתון א"ל, דהא אלין אעדו
ואולידו ואפיקו אתון, גו ציורין דמשפנא.
אמ"ש אעדו ואולידו ואתגליפו בגלופי רזין
דאתון, לאפקא ציורין דמשפנא, א' אפיק ג',
ש' (דף ק"ט ע"ב) אפיק ו', לחברא גו את ג' ברזא
גן. תדשא הארץ דשא עשב וגו'. אתנגלו
אתון כמלקדמין אמ"ש, ברזא ב"ם באלין
פנישו מיא לאתר חד, דכתוב יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד. (עד כאן מצאתי
בהעתק).

רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארחה, עד
דהוו אזלי אמר רבי יוסי, נפתח
בעידוניהן, (נ"א בעירון ובעידניהן) ונימא מלי דאורייתא.
פתח רבי יוסי במלי דקריאת שמע ואמר,

כְּתִיב (דברים ו) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.**
וְכְתִיב (דברים כז) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ**
לְעַם. וְכְתִיב (דברים ט) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עוֹבֵר**
הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן. כָּל הַנְּי שְׁמַע שְׁמַע דְּקָאָמַר
מִשָּׁה אַמַּאי. דְּהָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻוּדָא יֵאוּת.
(דְּהָא לְדַרְשָׁא קָאָתִי) הַנְּי אַחְרַנִּין אַמַּאי.

אַרְא פְּלֵהוּ לְדַרְשָׁא קָאָתוּ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
דִּיחֻוּדָא וְדָאֵי הָאֵי לְדַרְשָׁא קָא אַתְיָא,
וְהָא רְמִיז וְאַתְחִזִּי יחֻוּדָא דְּחֻכְמָתָא עֲלָאָה.
שְׁמַע, ע' מֵאַתְוּוֹן רְבֵרְבֵן אִיהִי, אַמַּאי. אֶלָּא
רְמִז קָא רְמִיז בְּכֻלָּא חָדָא, לְאַכְלָלָא עֵילָא
וְתַתָּא פְּחָדָא בִּיחֻוּדָא חָדָא, שְׁמַע: שְׁם ע'.
הָכָא אַתְפְּלִיל הָאֵי שְׁם בְּאִינוּן שְׁבַעִין שְׁמֵהֶן
עֲלָאִין, לְאַכְלָלָא לֹוֹן, דְּהָא שְׁם אַתְבְּרָכָא
מְנִייהוּ, וְאַתְפְּלִיל בְּהוּ. וְאַצְטְרִיךְ לְאַכְלָלָא לֹוֹן
פְּחָדָא בִּיחֻוּדָא חַד, וְלִשְׁוֹאָה רְעוּתִיהָ בְּהוּ.

דְּהָא וְדָאֵי שְׁבַעִין שְׁמֵהֶן אִינוּן בְּרָזָא דְרִתִּיכָא
עֲלָאָה, וּמֵהָאֵי רִתִּיכָא עֲלָאָה, אַתְבְּרָכָא
הָאֵי שְׁם, וְאַתְפְּלִיל בְּגוּוֹיִיהוּ, וְלִבְתֵּר יִשְׂרָאֵל
בְּכֻלָּל. אֲבָל הָא תְּנִינָן, דָּא יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְמַהוּי
יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּא חָדָא, הֵהוּא אַתֵּר דְּבִקוּתָא
דְּכֻלָּא. וְעַל דָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הִשְׁתָּא אַתְדְּבַקַת
אַתְתָּא בְּבַעֲלָהּ, וְהוּי כֻלָּא בְּכֻלָּא חָדָא, וְדָא
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻוּדָא. (יִשְׂרָאֵל) לְבְתֵר קָא מִיחַד
תְּלַת סְטְרִין, יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד, לְמַהוּי כֻלָּא
חַד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דְּכֻלָּהוּ שְׁאָר, לָאוּ אִינוּן פְּהָאֵי
גְּוֹנָא, אֲבָל פְּלֵהוּ אַחְרַנִּין לְדַרְשָׁא
קָאָתוּ, וְכֻלָּהוּ בְּאַתֵּר אַחְרָא אַתְדְּבַקוּ, שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֵבֵר הַיּוֹם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם. וְכֻלָּהוּ בְּדַרְגָּא תַתָּאָה
אַתְדְּבַקוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם, שְׁמַע

וְאָמַר, כְּתוּב (דברים ו) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל**
ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וְכְתוּב (שם כז)
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ
לְעַם. וְכְתוּב (שם ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
אַתָּה עֵבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן. כָּל
הַשְּׁמַע שְׁמַע הִלְלוּ שְׁאָמַר מִשָּׁה
לְשֵׁם מָה, שְׁהִרִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל
הַיַּחֲוּד הוּא נְאֻמָּה, (שְׁהִרִי לְדַרְשָׁה הוּא בָּא)
וְהָאָחֲרִים הִלְלוּ לְמָה?

אַרְא פְּלֵם בְּאִים לְדַרְשָׁה. שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחֲוּד וְדָאֵי שְׁנָה בָּא
לְדַרְשָׁא, וְכָאֵן רְמוּז וְנִרְאָה הַיַּחֲוּד
שֶׁל הַחֻכְמָה הַעֲלִיּוֹנָה. שְׁמַע - ע'
הִיא מֵהָאוֹתִיּוֹת הַגְּדוּלוֹת, לְמָה?
אֶלָּא רְמִז הוּא רְמוּז בְּכֻלָּל אֶחָד,
לְכֻלָּל מַעֲלָה וּמַטָּה כְּאֶחָד בִּיחֻוּד
אֶחָד. שְׁמַע - שְׁם ע'. כָּאֵן נְכֻלָּל
הַשְּׁם הַזֶּה בְּאוֹתָם שְׁבַעִים שְׁמוֹת
עֲלִיּוֹנִים לְהַכְלִילָם, שְׁהִרִי הַשְּׁם
מִתְבַּרְךְ מֵהֶם וְנִכְלָל בְּהֶם, וְצְרִיף
לְהַכְלִילָם כְּאֶחָד בִּיחֻוּד אֶחָד,
וְלִשְׁמֵי רְצוֹנוֹ בְּהֶם.

שְׁהִרִי וְדָאֵי שְׁבַעִים שְׁמוֹת הֵם
בְּסוּד הַמְרַבְּכָה הַעֲלִיּוֹנָה,
וּמֵהַמְרַבְּכָה הַעֲלִיּוֹנָה הוּוּ מִתְבַּרְךְ
הַשְּׁם הַזֶּה וְנִכְלָל בְּתוֹכָם, וְאַחַר
כֶּף יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל. אֲבָל הִרִי שְׁנִינּוּ,
זֶה יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְהִיּוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּכֻלָּל אֶחָד, אוֹתוֹ מְקוּם שֶׁל
דְּבִקוּת הַכֹּל. וְעַל זֶה שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל. עֲכָשׁוּ נִדְבָקָה הָאִשָּׁה
בְּבַעֲלָהּ, וְנִהְיָה הַכֹּל בְּכֻלָּל אֶחָד,
וְזֶה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחֲוּד.
(יִשְׂרָאֵל) אַחַר כֶּף מִיחַד שְׁלִשָּׁה
צְדָדִים, ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, לְהִיּוֹת
הַכֹּל אֶחָד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל כָּל הַשְּׁאָר אִינָם
כְּמוֹ זֶה, אֲבָל כָּל הָאָחֲרִים בָּאוּ
לְדַרְשָׁא, וְכֻלָּם בְּמְקוּם אַחַר נִדְבַקוּ.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עֵבֵר הַיּוֹם.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ
לְעַם. וְכֻלָּם בְּדַרְגָּא תַתָּאָה
נִדְבַקוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ

ישראל יאות. היום הזה נהיית לעם מהו. היית מיבעי ליה, מאי נהיית. אלא בכל אתר עם, פד אתברו לפייהו לפלחנא, כמה דאת אמר (דניאל ח) נהייתי ונחלתי. ודא הוא דכתיב, (דברי הימים א כח) שמעוני אחי ועמי. אי אחי, למה עמי, ואי עמי, למה אחי. אלא אמר דוד, אי ברעותא אתון אחי, ואי לאו אתון עמי, לתברא לפייכו לפולחני. פך היום הזה נהיית לעם, תברת לבך לפלחנא דקודשא בריך הוא. שמע ישראל אתה עובר היום את הירדן, פלא בדרגא תפאה, איהו, ושמע ישראל דיחודא הוא דרגא עלאה. מה בין האי להאי. אלא ההוא שמע ישראל דיחודא, לא הוי בכלהו כהאי גוונא, דהא איהו הוי רזא דעילא ותתא. (בדקא יאות) (נ"א ובכל אתר רזא לקבל וכו') ואיהו רזא לקבלא עליהו עול מלכות שמים, בכל סטרא, בגין דיצטריך ליה לבר נש, למהוי זמין (במהווא ששא) בההיא שעתא, ליחדא ששא דקודשא בריך הוא, ולקבלא עליה עול מלכות שמים.

ובשעתא דאתי בר נש לקבלא עליה עול מלכות שמים, פדין שכינתא אתיא ושריא על רישיה, וקאים עליה פסהיד, לסהדא סהדותא קמי מלפא קדישא, דהאי איהו דקא מיחד שמייה תרי זמני ביומא, ושמייה אתיחד עילא ותתא כדקא יאות. ועל דא ע' משמע ישראל מאתון רברבן, וד' נמי מאתון רברבן, למהוי עד קמי מלפא קדישא. והא אוקמוה, יהו"ה אלהינו יהו"ה, ודא הוא רזא דיחודא בתלת סטרין, כמה דאוקמיה בוצינא קדישא, ואתער ביה בכמה דוכתי, ולית לן רשו לאתערא ביה יתיר.

לעם - שמע ישראל נאה הוא, אבל היום הזה נהיית לעם מהו? היה צריך להיות היית! מה זה נהיית? אלא בכל מקום עם, כשנשברו לבותיהם לעבודה, כמו שנאמר (דניאל ח) נהייתי ונחליתי. וזהו שכתוב שמעוני אחי ועמי. אם אחי, למה עמי? ואם עמי, למה אחי? אלא, אמר דוד, אם פרצון - אתם אחי. ואם לא - אתם עמי, לשבר לבכם לעבודתי. פך היום הזה נהיית לעם - שברת לבך לעבודת הקדוש ברוך הוא.

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן, הפל הוא בדרגה תחתונה, ושמע ישראל של היחוד הוא בדרגה עליונה. מה בין זה לזה? אלא אותו שמע ישראל של היחוד לא היה בכלם כמו זה, שחרי הוא היה סוד של מעלה ומטה (פראוי), (ובכל מקום הסוד לקבל) והוא סוד לקבל עליהם על מלכות שמים בכל צד, כדי שיצטרף לאדם להיות מזמן (באותו שם) באותה שעה ליחד את שם הקדוש ברוך הוא ולקבל עליו על מלכות שמים.

ובשעה שבא אדם לקבל עליו על מלכות שמים, אז השכינה באה ושורה על ראשו, ועומדת עליו כעד להעיד עדות לפני המלך הקדוש, שזהו מי שמיחד שמו פעמים ביום, ושמו מתיחד מעלה ומטה פראוי. ולכן ע' משמע ישראל היא מהאזותיות הגדולות, וגם ד' מהאזותיות הגדולות, להיות עד לפני המלך הקדוש. והרי פרשה, יהו"ה אלהינו יהו"ה, וזהו סוד היחוד בשלשה צדדים, כמו שבארו המנורה הקדושה והתעורר בו בכמה מקומות, ואין לנו רשות להעיר בו יותר.

וַדַּאי הָאִי בַר נָשׁ, דְּקָא מִיַּחַד שְׁמָא (דף קט"א ע"א)
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילָא וְתַתָּא כְּדָקָא
 יָאוּת, שְׁכִינְתָּא אַתְיָא וְשָׂרְיָא עַל רִישֵׁיהּ,
 וּמְבָרַךְ לֵיהּ בְּשִׁבְעַ בְּרַפְאֵן, וְקָרִי עָלֶיהּ, (ישעיה מט)
 וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.
 רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח אֲבַתְרִיהּ וְאָמַר, (דברים ד)
 אַתָּה הָרְאֵת לְדַעַת פִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים וְגוֹ',
 הָאִי קָרָא אֵית לְאֶסְתַּפְּלָא בֵּיהּ, אַתָּה הָרְאֵת,
 מָאִי הָרְאֵת. אֲלָא כַּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים,
 לֹא הוּוּ יַדְעֵי בְּרָזָא דְמַהִימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא כְּלוּם, בְּגִין דְּכִלְהוּ הוּוּ פְּלַחֵי פּוּלְחָנָא
 נוּכְרָאָה בְּגִלוּתָא, וְאַנְשׁוּ כָּל עַקְרָא
 דְּמַהִימְנוּתָא דְהָהּ בְּהוּ בְּקַדְמִיתָא, דִּירִיתוּ כָּל
 אֵינּוּן תְּרִיסַר שְׁבַטִין מְאַבּוּהוּן יַעֲקֹב.

וְכַד אַתָּא מִשָּׁה, אוֹלִיף לֹון דְּאֵית אֱלוֹהֵי עֲלָאָה
 בְּעֲלָמָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. לְבַתָּר חָמוּ כָּל
 אֵינּוּן נְסִין וּגְבוּרָן דְּעַל יַמָּא, וְכָל נְסִין וּגְבוּרָן
 דְּעַבְדֵי לְהוּ בְּמִצְרַיִם. לְבַתָּר חָמוּ כְּמָה גְבוּרָן,
 בְּמָנָא וּבְמִיָּא וְאַתְיָהִיבַת לֹון אוּרִייתָא, וְאוֹלִיפּוּ
 אַרְחֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַד דְּמַטִּי לְעַדְנָא
 דָּא.

אָמַר לֹון מִשָּׁה, עַד הַשְּׁתָּא אַצְטְרִיכְנָא לְמִילְף
 לְכוּ, כְּמָה דִּילְפִין לְרַבֵּיא. (מכאן ולהלאה) וְדָא
 הוּא אַתָּה הָרְאֵת לְדַעַת, וְאוֹלִיפַת עַד הַכָּא,
 לְדַעַת לְמַנְדַּע וְלְאֶסְתַּפְּלָא וְלִמְיַעַל בְּרָזָא
 דְּמַהִימְנוּתָא. וּמָאִי אֵיְהִי. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים.
 אִי תִימָא מְלָה זְעִירָא הִיא לְמַנְדַּע, הָא כְּתִיב
 וַיַּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָ אֶל לְבַבְךָ כִּי יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים בְּשִׁמִּים מִמְעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
 אֵין עוֹד. הַכָּא תֵּלִיא כָּל רָזָא דְמַהִימְנוּתָא,
 לְמַנְדַּע מְגוּ דָּא, רָזָא דְכָל רָזִין, לְמַנְדַּע סְתִימוּ
 (נ"א רָזָא דְכָל וְכוּ') דְכָל סְתִימִין, יְהוֹ"ה אֱלֹהִים
 שֵׁם מְלָא, וְכִלְא חַד. אַתָּה הָרְאֵת לְדַעַת,

וַדַּאי הָאִישׁ הַזֶּה שְׁמִיחַד אֶת שֵׁם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַלָּה וּמְטָה
 כְּרַאוּי, שְׁשִׁכְיָהּ בָּאָה וְשׁוּרָה עַל
 רִאשׁוֹ וּמְכַרְכַּת אוֹתוֹ בְּשִׁבְעַ
 בְּרֻכּוֹת, וְקוֹרְאָת עָלָיו, (ישעיה מט)
 וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח אַחֲרֵיו וְאָמַר,
 (דברים ד) אַתָּה הָרְאֵת לְדַעַת פִּי ה' הוּא
 הוּא הָאֱלֹהִים וְגוֹ'. בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ
 לְהַתְּבֹונָן, אַתָּה הָרְאֵת - מָה
 הָרְאֵת? אֲלָא כְּשִׁינְאוּ יִשְׂרָאֵל
 מִמְצָרִים, לֹא הָיוּ מְפִירִים אֶת סוּד
 הָאֱמוּנָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 כְּלוּם, מִשּׁוּם שֶׁכָּלֵם הָיוּ עוֹבְדִים
 עֲבוּדָה זָרָה בְּגִלוּת, וְשִׁכְחוּ אֶת כָּל
 עֲקֹר הָאֱמוּנָה שֶׁהָיָה בְּהֵם
 כְּרַאוּשׁוֹנָה, שִׁירְשׁוּ כָּל אוֹתָם שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר שְׁבַטִים מְאַבְיָהֶם יַעֲקֹב.

וּכְשָׁבָא מִשָּׁה וְלַמָּד אוֹתָם שִׁישׁ
 אֱלוֹהֵי עֲלִיּוֹן בְּעוֹלָם, כְּמוֹ
 שִׁבְאַרוּיָהּ, וְאַחַר כֵּךְ רָאוּ כָּל אוֹתָם
 נְסִים וּגְבוּרוֹת עַל הַיָּם וְכָל הַנְּסִים
 וְהַגְּבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה לָהֶם בְּמִצְרַיִם,
 וְאַחַר כֵּךְ רָאוּ כְּמָה גְבוּרוֹת בְּמֶן
 וּבַמַּיִם, וְנִתְּנָה לָהֶם תּוֹרָה, וְלַמָּדוּ
 אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד
 שֶׁהִגִּיעוּ לְזִמְן הַזֶּה.

אָמַר לָהֶם מִשָּׁה: עַד כָּאן
 הִצְטְרַכְתִּי לְלַמְדְכֶם כְּמוֹ
 שְׁמִלְמָדִים תִּינּוּקִי. (מכאן ולהלאה)
 וְזֶהוּ אַתָּה הָרְאֵת לְדַעַת, וְלַמָּדָת
 עַד כָּאן לְדַעַת וְלַהֲתַבּוֹנָן וְלַהֲכַנְס
 לְסוּד הָאֱמוּנָה, וּמָהִי? כִּי ה' הוּא
 הָאֱלֹהִים.

אִם תֹּאמַר, דְּכַר קֶטֶן הוּא לְדַעַת
 - הֲרִי כְּתוּב, וַיַּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָ
 אֶל לְבַבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים
 בְּשִׁמִּים מִמְעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
 אֵין עוֹד. כָּאן תֵּלִוי כָּל סוּד
 הָאֱמוּנָה לְדַעַת מִתּוֹךְ זֶה סוּד כָּל
 הַסּוּדוֹת, לְדַעַת סְתֵר (סוד של כל) כָּל
 הַנְּסִימוֹת, יְהוֹ"ה אֱלֹהִים שֵׁם
 מְלָא, וְהַכֵּל אֶתְּךָ. אַתָּה הָרְאֵת